

står maskinpistolbevæbnede vagter med det resultat, at hvis man skal røve en bank, så er det nødvendigt at være vældig godt bevæbnet, og ofte er det også nødvendigt at tage gidsler. Den meget store følgevirkning, der bliver af det, er, at både bankansatte og kunder føler sig utrygge, fordi man er omgivet af panser og våben, ganske i modsætning til i Danmark.

Omkring bankrøverier – og det er jo pointen – traf man i Danmark et valg om åbenhed og nedtrapning af konflikter. I forbindelse med rockerkriminaliteten vælger man den stik modsatte løsning, en voldsom optrapning, uden at nogen tror på, at optrapning er i stand til at forhindre eller begrænse rockerkrigen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der er en myte, der tilsyneladende breder sig, og som er svær at få udryddet, men jeg prøver endnu en gang. Når Enhedslistens ordfører siger, at det ikke hjælper at flytte problemet ud på landet, og så citerer Kommunernes Landsforenings formand, Evan Jensen, ja, o.k., så må jeg konstatere, at her er så også en Venstre-mand, der endnu en gang ikke har forstået, hvad det drejer sig om.

Men loven gælder i by og på land, og jeg vil godt fortælle Enhedslistens ordfører, at den gælder selv i den mindste landsby, hvad enten det er på Bornholm eller på Falster eller i Jylland. Den gælder faktisk det mindste lillebitte hus ude på landet. Hvis det indrettes til en rockerborg eller et antal rockere tager ophold dér, og der inden for en rimelig afstand af det hus ligger et andet lillebitte hus, så kan rockerne flyttes ved hjælp af denne lov.

Så den gælder altså lige så meget på landet som i byen, og det står faktisk meget klart og tydeligt, og justitsministeren har også forklaret det i formiddags fra denne talerstol. Nu må det da været sivet ind.

Arne Melchior (CD):

Jeg plejer ikke at læse mine taler op og skal også love ikke at slå ind på det, men jeg vil gerne læse i de 3½ minuter, jeg skal bruge, og selv om vi skal bruge citater med forsigtighed, så har jeg et citat på ca. 25 linjer, som jeg gerne vil bede mine kære kolleger om at lytte godt efter. Det kan jeg godt være bekendt, når det ikke er mine egne ord, men en andens ord.

Det er nemlig Ulrik Høy i Weekendavisens udgave fra sidste fredag under overskriften

Polensgade, hvor han har formuleret – og vi skal ved tredje behandling primært holde os til selve substansen – selve det væsentlige i det lovforslag, vi skal stemme om om lidt. Og jeg mener, det her er skrevet, sagt på en måde, som ikke mange kan gøre bare lige så godt. Efter at Ulrik Høy har rost statsministeren for hans besøg i Polensgade, skriver han dér, hvor jeg begynder citatet:

»Man skal holde afstand til dem« – det er altså rockerne – »fryse dem ud og især fra medieside undgå ethvert tilløb til forherligelse. Desværre har der været megen leflen for disse bander, der af samme grund har følt, at de kunne stikke næsen længere og længere frem. I den forstand er statsministerens handlemåde også en hilsen til en vis type journalister, mediefolk, skuespillere, forlæggere, præster, politifolk og andre, som med deres fidele optræden har gødet jordbunden for denne bærmø.

Det er der nu rammet en pæl igennem. Menneskevenner, specielt jurister med forbryderes retssikkerhed som kært speciale, bør også tænke sig om en ekstra gang, før de mobiliserer alverdens menneskerettigheder. Hvem har retten her? Det har ordentlige og lovlydige borgere naturligvis. Det er dem, der har ret til at være i fred, og det er dem, der har krav på beskyttelse. I første række. At rockere også har krav på retsbeskyttelse, det ved vi nok. Det kan bare ikke passe, at rockernes retsbeskyttelse kommer i første række og borgernes i anden. Ser man sådan på det, ja, så tilhører man kategorien af intelligente fagidioter, der – som eksempelvis professor Vagn Greve – er blevet så kloge, at de kan undvære hovedet.«

· Og så slutningen af artiklen, som er følgende:

»Der er tale om en manifestation af magt, pøbelmagt, og det skal ingen finde sig i. Statsministeren har gjort en god gerning ved at stille op, de folkevalgte en god begyndelse ved at støtte regeringens lovforslag. Det næste er så, at politiet får ressourcer til at foretage en effektiv bekæmpelse. Hvad vi andre kan gøre? Vi kan opføre os på en måde, som giver til kende, at folk i Polensgade ikke er alene. Hvad rockere angår, er vi alle beboere i Polensgade, det er det psykologiske håndslag, politi og myndigheder skal have i bekæmpelsen af dette uvæsen.«

Jeg synes som sagt, at det er fremragende skrevet. Jeg gør helt Ulrik Høys ord til CD's og til mine egne, og jeg ser så efter vedtagelsen i dag – som jeg forstår sker med nogleoghalvfems procent af Tingets stemmer og hurra for det –